

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VALSTYBINIO SOCIALINIO DRAUDIMO ĮSTATYMO NR. I-1336 4, 5, 10, 11 IR 12 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO IR
LIETUVOS RESPUBLIKOS NEDARBO SOCIALINIO DRAUDIMO ĮSTATYMO NR. IX-1904
3, 4, 5 IR 8 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO II¹ SKYRIUMI ĮSTATYMO PROJEKTŲ
DERINIMO PAŽYMA

Institucijos pavadinimas, rašto data ir numeris	Eil. Nr.	Pastabos ir pasiūlymai	Žyma apie pastabas ir pasiūlymus, į kuriuos neatsižvelgta ar atsižvelgta iš dalies
Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministerijos 2023 m. kovo 27 d. išvada Nr. 3-1102	1.1.	Pritariame siekiui suvienodinti „Sodros“ lubas savarankiškai dirbantiems su taikomomis darbo pajamoms. Tačiau trūksta argumentų, kodėl suvienodinimas daromas didinant mokestinę naštą savarankiškai dirbantiems, o ne mažinant mokestinę naštą dirbantiems pagal darbo sutartis. Šiuo atveju siūlytume „Sodros“ lubas sumažinti darbo pajamoms nuo 60 iki 43 VDU. Šiuo metu „Sodros“ lubų įmokos negali būti laikomos vien draudimu, kadangi lubų įmokų dydis yra didesnis už lubų išmokų dydį. Šis skirtumas gali būti laikomas de facto mokesčiu. Siekiant gerinti Lietuvos ekonomikos konkurencingumą, siūlytume bent dalinai spręsti šią problemą mažinant „Sodros“ lubas darbo pajamoms.	Neatsižvelgta. Dėl socialinio draudimo įmokų bazės „lubų“ mažinimo asmenims, turintiems darbo santykius arba santykius, savo esme atitinkančius darbo santykius, Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžetas prarastų 120 mln. Eur pajamų per metus. Be to, būtų užkirstas kelias asmenims sukaupti maksimalų galimą pensijų taškų (apskaitos vienetų) kiekį per metus remiantis Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymu (5 apskaitos vienetus; 1 apskaitos vienetas įgyjamas, jei per metus sumokėtos socialinio draudimo įmokos nuo 12 vidutinių šalies darbo užmokesčių (toliau – VDU) dydžio sumos).
	1.2.	Matome riziką dėl savarankiškai dirbančių asmenų įtraukimo į nedarbo draudimo sistemą. Savarankiškai dirbančių asmenų įtraukimas į nedarbo draudimą, gali sukelti problemų įgyvendinimo etape. Įprastomis sąlygomis (išimtis buvo COVID-19 laikotarpis) savarankiškai dirbantis asmuo pats pasirenka, kada laikyti save bedarbiu, t. y. nebevykdyti veiklos, todėl suteikus galimybę savarankiškai dirbančiam asmeniui nuspręsti, kada laikyti save bedarbiu ir pretenduoti į nedarbo išmoką, būtų sudaromos sąlygos piktnaudžiauti šia sistema. Asmuo galės planuoti savo darbus taip, kad „planuotų atostogų metu“ būtų laikomas bedarbiu ir gautų nedarbo išmoką. EIMIN nuomone, reikalinga pateikti detalią schemą, kaip tokia sistema veiktų, kurioje būtų išspręstos su praktiniu įgyvendinimu kylančios	Neatsižvelgta. Atsižvelgiant į tai, kad naujai į nedarbo draudimo sistemą įtraukiami asmenys turi galimybes paprasčiau ir greičiau nutraukti vykdomą veiklą bei siekiant užkirsti kelią piktnaudžiavimui išmokomis, yra siūlomas atskiras nedarbo socialinio draudimo išmokų mokėjimo reguliavimas naujai į nedarbo socialinio draudimo sistemą įtraukiamoms asmenų grupėms, kuris skatina „kaupiti“ stažą, kad būtų pasinaudota išmokomis, kuomet iš tiesų to reikia. Maksimalios trukmės išmoką galės gauti tik 9 mokestinius metus nedarbo draudimo įmokas mokėję asmenys. Nutraukę individualią veiklą ir siekiantys gauti nedarbo draudimo išmoką asmenys turės registruotis

	problemos.	Užimtumo tarnyboje prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos ir atitikti visas bedarbiui nustatytas sąlygas bei vykdyti jam priskiriamas pareigas, kad gautų ir išlaikytų bedarbio statusą.
1.3.	<p>Taip pat siūlome palikti galiojantį 12 mėn. nedarbo draudimo stažą, kuris turi būti sukaupiamas iki bedarbio statuso įgijimo dienos per paskutinius 30 mėnesių. Manome, kad nedarbo draudimo išplėtimas mažins paskatas dalyvauti darbo rinkoje. Šiuo metu darbo rinkos situacija, nepaisant ekonomikos sulėtėjimo, išlieka įtempta – vis dar kas ketvirta paslaugų sektoriaus įmonė nurodo, kad darbuotojų trūkumas yra pagrindinis veiksnys ribojantis jų įmonės veiklą, pramonės sektoriuje – kas septinta. Nedarbo stažo mažinimas prisidės prie darbo jėgos pasiūlos mažėjimo, o tai neigiamai atsilieps ekonomikos raidai. EK užimtumo ataskaitoje teigiama, kad Lietuvoje trumpalaikių bedarbių dalis, kurie gauna nedarbo išmoką, yra viena didžiausių tarp ES šalių, todėl EIM nemato pagrindo mažinti nedarbo draudimo stažą.</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Lietuvos Respublikos nedarbo socialinio draudimo įstatymo Nr. IX-1904 3, 4, 5 ir 8 straipsnių ir Įstatymo papildymo II¹ skyriumi įstatymo projektu (toliau – Nedarbo draudimo įstatymo projektas) teikiamais siūlymais įgyvendinama Aštuonioliktosios Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos nuostatų įgyvendinimo plano, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2021 m. kovo 10 d. nutarimu Nr. 155 „Dėl Aštuonioliktosios Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos nuostatų įgyvendinimo plano patvirtinimo“ (toliau – Vyriausybės programos nuostatų įgyvendinimo planas), 3.3.5 priemonė „Parengti ir priimti Nedarbo socialinio draudimo įstatymo pakeitimo įstatymo projektą, siekiant pailginti išmokos mokėjimo trukmę, <i>sumažinti draudimo stažo reikalavimus</i>; į nedarbo socialinio draudimo sistemą įtraukti likusias savarankiškai dirbančių asmenų grupes ir nustatyti tinkamo dydžio nedarbo socialinio draudimo įmokų tarifus“ bei siekiama įgyvendinti plano „Naujos kartos Lietuva“ rodiklį „Nedarbo socialinio draudimo įstatymo pakeitimo, kuriuo didinama nedarbo socialinės apsaugos sistemos aprėptis, įsigaliojimas“.</p> <p>Pažymėtina, kad minimalaus nedarbo draudimo stažo trumpinimas iki 9 mėn. per paskutinius 30 mėnesių, sudarytų galimybę trumpiau darbo rinkoje dalyvavusiems asmenims gauti socialinę apsaugą nedarbo atveju, bei, remiantis Nedarbo draudimo įstatymo projekto ir Valstybinio socialinio draudimo įstatymo Nr. I-1336 4, 5,</p>

			10, 11 ir 12 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto (toliau – Valstybinio socialinio draudimo įstatymo projektas, toliau kartu – įstatymų projektai) aiškinamajame rašte pateikta statistine ir kita informacija, sudarytų sąlygas mažėti skurdo rizikai bedarbių tarpe.
Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos 2023 m. balandžio 4 d. išvada Nr. 23-4012	2.1.	<p>Nepritariame socialinio draudimo įmokų bazės „lubų“ didinimui nuo 43 VDU iki 60 VDU, kadangi tai stipriai padidintų ūkininkų ir kitų individualią veiklą vykdančių asmenų mokestinę naštą (vienam asmeniui, mokančiam įmokas nuo „lubų“, valstybinio socialinio draudimo (toliau – VSD) įmokos padidėja 3 586 Eur per metus, o privalomojo sveikatos draudimo (toliau – PSD) – 1 999 Eur per metus). Svarbu tai, kad asmenys, vykdantys žemės ūkio veiklą, vykdo ją kartu su partneriu, dažnu atveju tai sutuoktinis, už kurį mokamos tokios pačios VSD ir PSD įmokos. Taip pat reikia turėti omenyje, kad kasmet auga ir VDU, o tai sąlygoja dar didesnę įmokų augimą. Mokestinės naštos didėjimas stabdys ūkininkų, ypač jaunųjų, veiklos plėtrą, didins gaminamų prekių savikainą, ir tai turės neigiamą įtaką konkuruojant su juridiniais asmenimis.</p> <p>Atsižvelgiant į Ministerijos atliktus preliminarinius skaičiavimus ūkio, kuriame veiklą vykdo ūkininkas ir jo partnerė – žmona, uždirbančio 300 000 Eur pajamų per metus, patiriančio 223 256 Eur išlaidų, iš kurių 28 256 Eur sudaro dviejų asmenų VSD ir PSD įmokos, mokestinė našta vien dėl socialinio draudimo įmokų „lubų“ didinimo padidėtų nuo 28 256 Eur iki 39 427 Eur (metinė PSD įmoka skaičiuojama nuo individualios veiklos pajamų sumos, ne didesnės negu numatyta Valstybinio socialinio draudimo įstatymo 10 straipsnio 5 dalyje). Dėl siūlymo individualia žemės ūkio veikla užsiimantiems asmenims privalomai draustis dar ir nedarbo draudimu, VSD įmokų našta šiems asmenims, padidinus socialinio draudimo įmokų bazės „lubas“ iki 60 VDU, papildomai padidėtų dar 2 649 Eur. Reiškia, bendra VSD ir PSD įmokų suma dėl siūlomų pakeitimų išaugtų 13 820 Eur per metus, nuo 28 256 Eur iki 42 076 Eur.</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Padidinus socialinio draudimo įmokų bazės „lubas“ būtų sudaryta galimybė asmenims (ūkininkams, šeimynos dalyviams ir individualia veikla užsiimantiems asmenims) įgyti maksimalų pensijų taškų (apskaitos vienetų) kiekį per metus (5 vienetus). Siūlomas teisinis reguliavimas taip pat prisidėtų prie asmenų lygiateisiškumo principo įgyvendinimo, priartinant savarankiškai dirbantiems asmenims taikomą teisinį reguliavimą prie darbo santykių (ar santykių, savo esme atitinkančių darbo santykių) turintiems asmenims taikomo teisinio reguliavimo.</p>

	<p>2.2. Žemės ūkio veiklą vykdančių asmenų įtraukimas į nedarbo socialinį draudimą nėra tikslingas, kadangi padidintų ir taip didelės VSD įmokas, o nedarbo išmokos gavimas būtų mažai tikėtinas. Ūkininkaujantys asmenys patys prisiima riziką dėl veiklos vykdymo, investuoja į darbo priemones bei techniką. Jie susikuria sau darbo vietą, turi užsitikrinti savo veiklos tęstinumą ieškant naujų rinkų ir klientų, todėl yra suinteresuoti susikurtą darbo vietą išlaikyti. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad ūkio išregistravimas asmenims, vykdančiams individualią žemės ūkio veiklą, yra kraštutinis sprendimas bankroto atveju arba nesant asmens, kuris perimtų ūkį. Pagal VĮ Žemės ūkio duomenų centro pateiktus duomenis 2021 m. ūkius išregistravo tik 3 proc. ūkininkų, o 2022 m. – 4 proc.</p> <p>Reikia pažymėti ir tai, kad pagal Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos prie socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – SODRA) 2021 m. duomenis, pensininkai, kurie užsiima žemės ūkio veikla, sudarė 15 proc. visų asmenų, užsiimančių žemės ūkio veikla ir mokančių VSD įmokas. Dažnu atveju pensininkai, kurie užsiima žemės ūkio veikla, siekia išlaikyti ūkį ir jį perduoti vaikams ir anūkams, kurie tęstų žemės ūkio veiklą. Pritarus pasiūlymui, pensininkai turėtų mokėti nedarbo socialinio draudimo įmokas, nors jie, pagal Lietuvos Respublikos užimtumo įstatymo 22 straipsnio 1 dalies 3 punkto nuostatas, negalės gauti bedarbio statuso, o tai reiškia, kad jie negaus ir nedarbo socialinio draudimo išmokų.</p> <p>Pastebėtina, kad 34 proc. asmenų, vykdančių žemės ūkio veiklą, yra dirbantys pagal darbo sutartis, todėl nutraukę žemės ūkio veiklą ir jie negalės registruotis Užimtumo tarnyboje ir gauti bedarbio statuso ir išmokų.</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Socialinio draudimo įmokas, tame tarpe, nedarbo socialinio draudimo įmokas, privalo mokėti tik darbingo amžiaus asmenys. Valstybinio socialinio draudimo įstatymo 11 straipsnio 2 dalies 6 punkte numatyta, kad pensinio amžiaus asmenys gali socialinio draudimo įmokų nemokėti, – tas laikotarpis neįskaitomas į socialinio draudimo stažą ir tuo laikotarpiu jie nėra laikomi apdraustais socialiniu draudimu.</p> <p>Nedarbo draudimo įmokas mokėję ūkininkai, nutraukę veiklą ir neturintys darbinių pajamų, įgis teisę gauti nedarbo socialinio draudimo išmoką. Savarankiškai dirbančių asmenų įtraukimas į nedarbo draudimo sistemą užtikrintų, kad įvykus draudimui įvykiui asmeniui būtų kompensuojama dalis netektų draudžiamųjų pajamų, taip suteikiant jam laikiną pragyvenimo šaltinį.</p>
	<p>2.3. Projekte atsisakoma sąvokos „ūkininkai ir jų partneriai“ ir pereinama prie sąvokos „fizinis asmuo“. Nei iš įstatymo projekto, nei iš jo aiškinamojo rašto nėra aišku, kokioje situacijoje, VSD</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies.</p> <p>Valstybinė mokesčių inspekcija prie Finansų ministerijos ūkininkus ir jų partnerius registruoja kaip fizinius asmenis,</p>

		<p>įmokų mokėjimo atžvilgiu, atsiduria ūkininko partneris, kuris šiuo metu įmokas moka pagal tuos pačius kaip ir ūkininkas reikalavimus. Neaišku, ar ūkininko partneris bus laikomas fiziniu asmeniu, kuris verčiasi individualia žemės ūkio veikla (ūkininku), ar ūkio partnerį ūkininkas turės įdarbinti pagal darbo santykius, kad partneris būtų apdraustas socialiniu draudimu (tai sukeltų didelių sunkumų mažiems ūkiams, kuriems tektų kiekvieną mėnesį skaičiuoti darbo užmokestį, teikti ataskaitas SODRAI ir VMI). Šioje situacijoje būtina atkreipti dėmesį į tai, kad Lietuvos Respublikos ūkininko ūkio įstatyme ūkininko partneris apibrėžtas kaip fizinis asmuo (ūkininko sutuoktinis, pilnametis šeimos narys ar kitas fizinis asmuo), kuris kartu su ūkininku verčiasi žemės ūkio veikla ir miškininkyste pagal sudarytą jungtinės veiklos (partnerystės) sutartį. Šio įstatymo 5 straipsnyje numatyta, kad ūkininkas su partneriais, nurodytais Ūkininkų ūkių registre, darbo sutarčių nesudaro. Atsižvelgdami į tai, manome, kad ūkininko partneriai ir toliau turėtų būti laikomi fiziniaisiais asmenimis, kurie verčiasi individualia veikla, ir siūlome, siekiant aiškumo, atitinkamai tikslinti keičiamo 5 straipsnio 2 dalies formuluotę.</p>	<p>vykdančius individualią žemės ūkio veiklą. Pajamas deklaruoja kiekvienas fizinis asmuo atskirai, todėl socialinio draudimo prasme jie bus laikomi individualia veikla užsiimančiais asmenimis.</p> <p>Pažymėtina, kad asmenų, kurie galiojančiame Valstybinio socialinio draudimo įstatyme apibūdinami kaip „ūkininkai ir jų partneriai“, apibrėžtis Valstybinio socialinio draudimo įstatymo projekte nėra keičiama, tačiau vietoje galiojančiame įstatyme nurodyto trumpinio „ūkininkai ir jų partneriai“ siūloma vartoti trumpinį „ūkininkai“. Atitinkama informacija yra papildytas įstatymų projektu aiškinamasis raštas.</p>
Asociacijos Lietuvos antstolių rūmai 2023 balandžio 11 d. raštas Nr. S-895-733	3.1.	<p>Vieni iš numatomų pakeitimų susiję su savarankiškai dirbančių asmenų socialinio draudimo įmokų „lubų“ didinimu - nuo 43 VDU iki 60 VDU. Matyti, jog siekiama suvienodinti socialinio draudimo „lubas“ savarankiškai dirbantiems asmenims su darbo pajamomis, tačiau, svarstyтина, dėl kokių priežasčių suvienodinimas daromas didinant mokestinę naštą savarankiškai dirbantiems, o ne, tarkime, mažinant mokestinę naštą asmenims, dirbantiems pagal darbo sutartį.</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Argumentai pateikti derinimo pažymos 1.1 papunktyje.</p>
	3.2.	<p>Atsižvelgiant į tai, kad individualiai dirbantys asmenys užsiima verslu, neigiamai vertintinas ir šių asmenų įtraukimas į nedarbo socialinio draudimo sistemą. individualia veikla užsiimantis asmuo gali pats sau susikurti draudiminį įvykį - nedarbą - be neigiamų to pasekmių. Tuo nesąžiningi asmenys galės</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Argumentai pateikti derinimo pažymos 1.2 papunktyje.</p>

		<p>piktnaudžiauti, pavyzdžiui, stabdydami individualią veiklą ir įsiregistruodami Užimtumo tarnyboje, kad gautų nedarbo socialinio draudimo išmoką anksčiau suplanuotų atostogų metu. Grįžęs iš atostogų, asmuo galėtų atnaujinti individualios veiklos pažymą ir tęsti veiklą. Atpažinti tokį piktnaudžiavimą ir jį nubausti būtų praktiškai neįmanoma. Iš esmės kiekvienas individualiai dirbantis asmuo, neturintis kitos veiklos, galėtų kartą metuose piktnaudžiauti nedarbo socialiniu draudimu ir gauti 5 BSI dydžio išmoką.</p>	
<p>Kultūros ministerijos 2023 m. balandžio 5 d. raštas Nr. S2-685</p>	<p>4.1.</p>	<p>Siūlytume sulaukus šių metų gegužės mėnesio ir gavus duomenis už 2022 m. dar kartą įvertinti Įstatymų projektuose teikiamų siūlymų pagrįstumą.</p> <p>Pasigendama aiškaus reglamentavimo ir jo išaiškinimo, kaip veiktų socialinių garantijų mechanizmas savarankiškai dirbantiems asmenims.</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Įstatymų projektais siūlomais pakeitimais siekiama maksimaliai suvienodinti socialines garantijas tiek tarp skirtingų savarankiškai dirbančių asmenų grupių, tiek ir priartinti jų atžvilgiu taikomą teisinį reguliavimą prie darbo santykius (ar santykius, savo esme atitinkančius darbo santykius) turinčių asmenų socialinių garantijų. Nedarbo socialinio draudimo išmokų reguliavimas naujai į nedarbo socialinio draudimo sistemą įtraukiamoms savarankiškai dirbančių asmenų grupėms (teisės į nedarbo socialinio draudimo išmoką sąlygos, išmokos skyrimo trukmė ir dydis, kt.) yra aprašytas įstatymų projektų aiškinamajame rašte.</p> <p>Duomenys apie savarankiškai dirbančių asmenų už 2022 metus deklaruotas pajamas gali turėti įtakos prognozuojant papildomai galimas surinkti socialinio draudimo įmokų sumas, tačiau neturi įtakos vertinant socialinių garantijų reguliavimo suvienodinimo poreikį.</p> <p>Atkreiptinas dėmesys, kad įstatymų projektai parengti įgyvendinant Vyriausybės programos nuostatų įgyvendinimo plano 3.3.5 ir 3.3.7 priemonės ir jų priėmimas neturėtų būti nepagrįstai delsiamas. Paminėtina, kad nors 2021 m. statistiniai duomenys atspindėjo netipinę tų metų situaciją, lemtą Covid-19 pandemijos sukeltos</p>

			<p>krizės Lietuvoje, kartu šie duomenys parodė, kad didelė dalis savarankiškai dirbančių asmenų patenka į socialinės apsaugos užribį dėl jų vykdomos veiklos nenumatyto nutraukimo – nedarbo, atitinkamai, tai buvo viena iš priežasčių, paskatinusių įstatymų projektų rengimą.</p>
<p>Gyvybės draudimo įmonių asociacijos 2023 m. balandžio 7 d. raštas Nr. 1071</p>	<p>5.1.</p>	<p>IDV užsiimančių asmenų pajamų apmokestinimo sąlygos neturėtų kelti nepasitikėjimo valstybe, kuri įsipareigoja remti smulkųjį verslą įvairiomis priemonėmis, kaip tai daroma daugelyje valstybių - skatinti pradėti savo veiklą, motyvuoti žmones pasirūpinti savimi, patiems imtis iniciatyvos ir susikurti darbo vietą. Bet koks mokestinės naštos didinimas mažina IDV patrauklumą bei apriboja galimybes pasiekti nusistatytus užimtumo tikslus.</p> <p>Vertinant pateiktus projektus, nėra aiškus nedarbo socialinio draudimo išmokos skaičiavimo mechanizmas, nors teigiama, kad IDV vykdančias asmuo, per metus sumokėjęs apie 130 Eur įmokų, galės gauti iki 520 Eur išmoką kartą per metus. Taip pat projektuose nenumatyta tvarka, kaip bus įgyjamas nedarbo socialinio draudimo stažas ir suteikiama teisė į išmoką, jei asmuo vykdo ne tik IDV, bet ir dirba pagal darbo sutartį.</p> <p>Atkreiptinas dėmesys, kad IDV vykdančių asmenų įtraukimas į nedarbo socialinio draudimo sistemą yra neprasmingas, kadangi vienas iš esminių IDV bruožų – veiklos lankstumas, kai asmuo gali paprastai įregistruoti ir išregistruoti veiklą, taigi valstybės socialinė politika atsisuks prieš ją pačią, kadangi asmenys turės stiprią paskatą nutraukti veiklą, atsiradus teisei į nedarbo išmoką, ypač jeigu nedarbo išmoka bus ženkliai didesnė nei įmoka, reikalinga nedarbo socialinio draudimo stažui sukaupti.</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Įstatymų pakeitimais siūloma maksimaliai suvienodinti socialines garantijas tiek tarp skirtingų savarankiškai dirbančių asmenų grupių, tiek ir priartinti jiems taikomą teisinį reguliavimą prie darbo santykių (ar santykių, savo esme atitinkančių darbo santykių) turinčių asmenų socialinių garantijų. Nedarbo socialinio draudimo išmokų reguliavimas naujai į nedarbo socialinio draudimo sistemą įtraukiamoms savarankiškai dirbančių asmenų grupėms (teisės į nedarbo socialinio draudimo išmoką sąlygos, išmokos skyrimo trukmė ir dydis, kt.) yra aprašytas įstatymų projektų aiškinamajame rašte. Pažymėtina, kad atvejais, kai nedarbo draudimo išmoka skiriama asmeniui, kurio nedarbo draudimo stažas įgytas ir kaip savarankiškai dirbančio asmens, ir dirbant pagal darbo sutartį, reglamentuojami Nedarbo socialinio draudimo įstatymo projekto 2 straipsniu siūlomoje Nedarbo socialinio draudimo įstatymo 4 straipsnio 2 dalyje.</p> <p>Nedarbo draudimo įmokas mokėję individualia veikla užsiimančios asmenys, nutraukę veiklą ir neturintys darbinio pajamų, įgis teisę gauti nedarbo socialinio draudimo išmoką. Savarankiškai dirbančių asmenų įtraukimas į nedarbo draudimo sistemą užtikrintų, kad įvykus draudimui įvykiui asmeniui būtų kompensuojama dalis netektų draudžiamųjų pajamų, taip</p>

			<p>suteikiant jam laikiną pragyvenimo šaltinį.</p> <p>Individualia veikla besiverčiantys asmenys pajus pokytį tik dėl įstatymų projektais siūlomo nedarbo draudimo įmokų atsiradimo ir dėl kalendoriniais metais taikomos maksimalios socialinio draudimo įmokų bazės padidėjimo, – pastarasis pokytis palies tik tuos individualia veikla besiverčiančius asmenis, kurių gaunamos metinės apmokestinamosios pajamos yra nuo 72 tūkst. Eur (43 VDU) iki 101 tūkst. Eur (60 VDU) (išskyrus meno kūrėjo statusą turinčius ir individualia veikla užsiimančius asmenis, kuriems taip pat didėtų apmokestinamoji bazė (nuo 50 iki 90 proc. apmokestinamųjų pajamų).</p> <p>Argumentai dėl galimo piktnaudžiavimo nedarbo draudimo išmokomis pateikti derinimo pažymos 1.2 papunktyje.</p>
Lietuvos verslo konfederacijos 2023 m. balandžio 11 d. raštas Nr. 23-066VK	6.1.	LVK iš esmės nepritaria individualios veiklos prilyginimui darbo santykiams, tad <i>in corpore</i> nepritaria ir visiems siūlomiems pakeitimams, kuriais didinama mokestinė našta pagal individualios veiklos pažymą veiklą vykdančioms asmenims.	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Įstatymų projektais siūloma maksimaliai suvienodinti socialines garantijas tiek tarp atskirų savarankiškai dirbančių asmenų grupių, tiek ir priartinti jiems taikomą reguliavimą prie darbą pagal darbo sutartis dirbančių arba turinčių santykius, savo esme atitinkančius darbo santykius, asmenų socialinių garantijų.</p> <p>Pažymėtina, kad įgyvendinus įstatymų projektais siūlomas pakeitimus nedarbo draudimo įmokas mokėję individualia veikla besiverčiantys asmenys, nutraukę veiklą ir</p>
	6.2.	Didžiąjai daliai individualiai dirbančių asmenų įtraukimas į NSD sistemą reiškia perteklinę ir nereikalingą socialinę apsaugą, kas iš esmės reiškia tiesiog papildomą mokestinę naštą juolab kad tai yra tik dalis valstybės teikiamos apsaugos nedarbo atveju.	
	6.3.	Siūlytume mokesčių reformos kontekste spręsti ir „Sodros“ įmokų	

		<p>„grindų“ klausimą (atsisakymą).</p> <p>Todėl LVK siūlo, kad prieš ženkliai didinant mokesčius pagal pažymą individualiai dirbantiems asmenims, mokesčių peržiūros kryptys galėtų būti būtent verslo formų ir įvairių išimtinių sąlygų individualios veiklos kontekste mažinimas, kreipiant itin didelį dėmesį į tai, kaip užkirsti kelią 1) piktnaudžiavimo atvejams; 2) akivaizdiems ekstremumams, kai įstatymai sukuria sąlygas iš esmės mokėti ypatingai mažą de facto pajamų mokesčio tarifą nuo pajamų; ir 3) šešėliui.</p> <p>Vis dėlto, jeigu būtų priimtas politinis sprendimas, neatsižvelgiant į konceptualius šių veiklų režimų skirtumus, eiti individualios veiklos „prisodrinimo“ ir mokesčių sulysinimo su darbo santykiais keliu, visi pokyčiai, įskaitant tarifų didinimą, turėtų būti įvedami palaipsniui (didinimas turėtų būti vertinamas atsižvelgiant ne tik į tarifą, bet ir į mokesčio bazės pokyčius), suteikiant pereinanąjį laikotarpį rinkai prisitaikyti ir planuoti papildomas išlaidas, veiklos organizavimo ir vykdymo sąlygų pokyčius.</p>	<p>neturintys darbinių pajamų, įgis teisę gauti nedarbo socialinio draudimo išmoką.</p> <p>Socialinio draudimo įmokų „grindys“ užtikrina darbingo amžiaus asmenims minimalias socialinio draudimo garantijas, todėl jų atsisakymas teikiamuose įstatymų projektuose nesvarstomas.</p> <p>Kiti argumentai pateikti derinimo pažymos 2.1 ir 5.1 papunkčiuose.</p>
Lietuvos ūkininkų sąjungos 2023 m. balandžio 6 d. raštas Nr. 23-04/128	7.1.	<p>Kategoriškai nepritariama: pasiūlymui, kad ūkininkai (kaip ir kiti individualią veiklą vykdančios subjektais) papildomai būtų draudžiami dar ir nedarbo draudimu. Dabartinis 12,52 proc. įmokų tarifas padidėtų 1,31 proc. (bendras įmokų tarifas būtų 13,83 proc.). Šiuo metu apie 30 proc. ūkininkaujančių yra pensinio amžiaus. Jiems nutraukus savo veiklą tokia išmoka nepriklausytų, jie negalėtų registruotis bedarbiais, nes jiems priklausytų tik pensija. Dirbančio amžiaus ūkininkas prarastų pajamas tik pasitraukdamas iš veiklos savarankiškai arba bankrutuodamas. Greičiausiai nei vienu iš šių atvejų nedarbo išmoka nėra logiška, nes realiai tokia galimybe ūkininkai pasinaudoti negalės.</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Argumentai nurodyti derinimo pažymos 2.2 papunktyje.</p>
	7.2.	<p>Kategoriškai nepritariama vadinamų „Sodros“ lubų didinimui nuo 43 VDU iki 60 VDU, nes laikome, jog kasmet didėjantis VDU ir taip kasmet padidina šias įmokas, o siūlomas lubų kėlimas beveik trečdaliu tikrai yra per didelė našta smulkiam ir vidutiniam</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Argumentai nurodyti derinimo pažymos 2.1 papunktyje.</p>

		verslui, ūkininkams, kurie dėl pastarųjų metų neprognozuojamų ekonomikos svyravimų, energetinių kainų nestabilumo susiduria ir taip su dideliais iššūkiais.	
	7.3.	Valstybinio socialinio draudimo įstatymo projekte atsisakius sąvokos „ūkininkai ir jų partneriai“, o paliekant sąvoką „fizinis asmuo“ gaunasi, kad savo sutuoktinį ar ūkio partnerį ūkininkas tiesiog turi įdarbinti pagal darbo santykius, kad jis būtų socialiai apdraustas.	Atsižvelgta iš dalies. Paiškinimas nurodytas derinimo pažymos 2.3 papunktyje.
Asociacija Baltic Film & Creative Tech Cluster 2023 m. kovo 31 d. raštas Nr. 23/03/31-01	8.	Taip pat nesutinkame ir dėl siūlomų Sodros mokesčių apskaitymo, nes išlieka visiškai neaišku, kaip nauji mokesčiai prisidės prie šių asmenų socialinės gerovės didinimo. Pridedant naujus mokesčius turėtų būti aiškiai pateikta sistema kaip individualią veiklą vykdančias asmenys galės pasinaudoti sistema už kurią susimokės, pvz., kaip jiems bus mokamos ligos ar nedarbo išmokos?	Neatsižvelgta. Įstatymų projektais siekiama maksimaliai suvienodinti socialines garantijas tiek tarp skirtingų savarankiškai dirbančių asmenų grupių, tiek ir priartinti jas nustatantį teisinį reguliavimą prie darbo santykius (ar santykius, savo esme atitinkančius darbo santykius) turinčių asmenų socialinių garantijų teisinio reguliavimo. Nedarbo socialinio draudimo išmokų reguliavimas naujai į nedarbo socialinio draudimo sistemą įtraukiamoms savarankiškai dirbančių asmenų grupėms (teisės į nedarbo socialinio draudimo išmoką sąlygos, išmokos skyrimo trukmė ir dydis, kt.) yra aprašytas įstatymų projektų aiškinamajame rašte. Ligos socialinio draudimo klausimų įstatymų projektais reglamentuoti nesiūloma.

<p>Lietuvos advokatūros 2023 m. balandžio 7 d. raštas Nr. 152 ir 2023 m. balandžio 14 d. raštas Nr. 159</p>	<p>9.1. Lietuvos advokatūra palaikytų EIM siūlymui VDU ribos mažinimui pajamoms, susijusioms su darbo santykiais iki 43 VDU, tačiau nepitaria VSDĮ projekto 2 straipsnio 5 d. siūlomam šios ribos didinimui individualios veiklos pajamoms iki 60 VDU.</p> <p>9.2. Advokatų bendruomenei nedarbo draudimas nėra aktualus, nes tikėtina, kad šis draudimas liks deklaratyvus ir praktikoje neveiks. Siekiant gauti socialines garantijas, advokatas turėtų išregistruoti savo individualią veiklą, o tai reikštų būti išbrauktam iš Lietuvos praktikuojančių advokatų sąrašo, o siekiant į jį grįžti, reiktų iš naujo laukti egzaminą, steigti naują darbo vietą, naujai prisiekti bei gauti Advokatų tarybos pritarimą. Tokiam žingsniui advokatas ryšis tik iš esmės nusprendęs nutraukti veiklą, o norėdamas turėti realią nedarbo draudimo apsaugą, advokatas, kaip ir bet kuris kitas individualią veiklą vykdančias asmuo, gali draustis savarankiškai privačiose draudimo bendrovėse jam priimtinomis draudimo sąlygomis. Todėl nepritartina individualios veiklos įtraukimui į nedarbo draudimą ir laikytina, kad šios sąlygos yra tiesiog VSD įmokų padidėjimas.</p> <p>Be to, manytina, kad nedarbo draudimo įvedimas kitose veiklose ženkliai padidins administracinę naštą, nes atsakingoms institucijoms reikės registruoti veiklos vykdymo pasikeitimus, o pati sistema sudarys sąlygas piktnaudžiavimui (nutraukiant veiklą tik formaliai, o realiai ją tęsiant, tik negaunant oficialiai pajamų „veiklos nutraukimo“ laikotarpiu), todėl institucijos sieks nustatyti piktnaudžiavimo atvejus, kas taip pat didins jų darbo krūvį.</p> <p>Lietuvos advokatūra laikosi pozicijos, kad individualią veiklą vykdančias asmenys nedarbo riziką aiškiai supranta pasirinkdami tokia veiklos formą ir ją priima, todėl valstybė neturėtų prisidėti prie papildomo verslo draudimo. Nenorintys prisiimti nedarbo rizikos asmenys turėtų rinktis kitą veiklos formą su visomis jos pasekmėmis, pvz. įsidarbinti pagal darbo sutartį.</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Argumentai pateikti derinimo pažymos 1.1 papunktyje.</p> <p>Praktikuojantys advokatai gyventojų pajamų mokestį ir socialinio draudimo įmokas gali susimokėti užsiimdami individualia veikla. Pažymėtina, kad advokato profesinė veikla gali būti tam tikrais atvejais nutraukiama nepriklausomai nuo šia veikla užsiėmusio asmens valios (pvz., gali būti panaikinamas sprendimas asmenį pripažinti advokatu). Susidarius tokiai situacijai toks asmuo turėtų socialines garantijas, tame tarpe, galimybę gauti nedarbo draudimo išmoką, kaip kad yra siūloma Nedarbo socialinio draudimo įstatymo projektu. Individualia veikla besiverčiančių asmenų įtraukimas į nedarbo draudimo sistemą užtikrintų, kad įvykus draudimui įvykiui asmeniui būtų kompensuojama dalis netektų draudžiamųjų pajamų, taip suteikiant jam laikiną pragyvenimo šaltinį. Kiti argumentai taip pat pateikti derinimo pažymos 1.2 papunktyje.</p>
---	---	--

Lietuvos smulkiųjų verslininkų ir prekybininkų asociacijos 2023m. balandžio 9 d. raštas Nr.(IN-23)-6	10.	Asociacija pritartę IDV nedarbo draudimo 1.31 proc. tarifui nuo MMA, tačiau subjektui sutikus būtų galima taikyti nuo apmokestinamųjų pajamų. Nedarbo draudimo netaikyti pensinio amžiaus asmenims ir turintiems darbo santykius. Nes jie neturėtų galimybių pasinaudoti išmokomis. Tačiau būtinos itin plačios diskusijos su Socialinės apsaugos ir darbo ministerija, su visų verslo formų atstovais dėl aiškaus ir teisingo sureglamentavimo ir draudimo sąlygų suvienodinimo	Neatsižvelgta. Įstatymų projektais siūloma maksimaliai suvienodinti socialines garantijas tiek tarp skirtingų savarankiškai dirbančių asmenų grupių, tiek ir priartinti prie jiems taikomą teisinį reguliavimą prie darbo santykius (ar santykius, savo esme atitinkančius darbo santykius) turinčių asmenų socialinių garantijų. Valstybinio socialinio draudimo įstatymo 11 straipsnio 2 dalies 6 punkte numatyta, kad pensinio amžiaus asmenys gali socialinio draudimo (tame tarpe, nedarbo draudimo) įmokų nemokėti.
Lietuvos buhalterių ir auditorių asociacijos 2023-04-11 raštas Nr. 20230411-1	11.1.	Numatomas teisinio reguliavimo poveikio vertinimas (TRPV) atliktas pagal 2021m. duomenis, kurie buvo stipriai paveikti COVID ir netinka 2026m. planuojamų dydžių skaičiavimui. Siūlymai : Pagal pateiktą projektą VSD, PSD mokesčiais gali būti apmokestintas skirtingų rūšių pajamos, kai jų metinė suma viršija 180 VDU. Rekomenduojame pataisyti VSDĮP.	Neatsižvelgta. Argumentai pateikti derinimo pažymos 4.1 papunktyje. Valstybinio socialinio draudimo įstatymo projektu nesiūloma tikslinti nuostatų, susijusių su kitų rūšių pajamų (tame tarpe ir pajamų, gautų pagal darbo sutartis) apmokestinimu.
	11.2.	5. Šeimynos siūlome palikti 50% bazę VSD, PSD įmokų mokėjimui, bet leisti laisva valia pasirinkti mokėti PSD, VSD nuo didesnės sumos.	Neatsižvelgta. Įstatymų projektais siūloma maksimaliai suvienodinti socialines garantijas tiek tarp skirtingų savarankiškai dirbančių asmenų grupių, tiek ir priartinti prie jiems taikomą teisinį reguliavimą prie darbo santykius (ar santykius, savo esme atitinkančius darbo santykius) turinčių asmenų socialinių garantijų. Socialinių garantijų mechanizmas yra aprašytas įstatymų projektų aiškinamajame rašte. Valstybinio socialinio draudimo įstatymo projektu siūloma nustatyti, kad šeimynų dalyviams socialinio draudimo įmokų bazė mažinama nuo 100 iki 90 proc. apmokestinamųjų pajamų.

11.3.	<p>6. Dėl 1,31% nedarbo draudimo.</p> <p>6.1. Siūlome 1,31% nedarbo draudimą taikyti verslo liudijimams. O IDV pagal pažymą atveju 1,31% taikyti nuo MMA, bet ne nuo visų gyventojų apmokestinamųjų pajamų, paliekant gyventojui pasirinkimo teisę gauti didesnę draudimo apsaugą, kai jis pats pasirenka papildomai sumokėti 1,31% įmokas nuo sumos, kuri viršija 12 MMA per metus.</p> <p>6.2. Siūlome netaikyti privalomo 1,31% nedarbo draudimo asmenims dėl ne darbo užmokesčio pajamų, jei tas asmuo yra dirbantis pagal darbo sutartį ir jau yra draustas dėl nedarbo draudimo.</p> <p>6.3. Siūlome netaikyti 1,31% nedarbo draudimo pensinkams ir kt. asmenims, kurie nedarbo atveju niekada negaus nedarbo išmokos. Pvz. netaikyti 1,31% nedarbo draudimo įmokų mokėjimo asmenims (VL, IDV), jei jiems iki pensijos liko mažiau nei 3 metai ir jų metinės pajamos yra mažesnės nei 6MMA.</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Atsižvelgiant į tai, kad verslo liudijimas yra laikomas išankstiniu gyventojų pajamų mokesčio sumokėjimu nevertinant asmens gautų pajamų, paliekama galiojanti socialinio draudimo įmokų (pensijų) tvarka, t. y. įstatymų projektais nesiūloma į nedarbo draudimo sistemą įtraukti asmenų, kurie verčiasi individualia veikla turėdami verslo liudijimą.</p> <p>Valstybinio socialinio draudimo įstatymo 11 straipsnio 2 dalies 6 punkte numatyta, kad pensinio amžiaus asmenys gali socialinio draudimo (tame tarpe, nedarbo draudimo) įmokų nemokėti.</p> <p>Asmenys, mokėję nedarbo draudimo įmokas kaip savarankiškai dirbantys asmenys ir kaip dirbantys pagal darbo sutartis, netekę veiklos ir darbo, įgis teisę gauti didesnę nedarbo draudimo išmoką.</p>
11.4.	<p>7. Siūlome suvienodinti Sodros 60 VDU lubų taikymo principą darbuotojams dirbantiems pagal darbo sutartį (DS) su kitais asmenimis, atsisakant darbuotojo PSD, ir darbdavio VSD įmokų mokėjimo, kai darbo užmokesčio pajamos viršija 60 VDU. DS atveju jos vis tiek yra mokamos net jei pajamos viršijo 60 VDU.</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Darbuotojams, dirbantiems pagal darbo sutartis, privalomojo sveikatos draudimo įmokos mokamos nuo visų pajamų. Tokia tvarka taikoma visiems darbo santykius turintiems asmenims ir reglamentuota Valstybinio socialinio draudimo įstatymo 10 straipsnio 9 dalyje.</p>
11.5.	<p>8. Dėl MB nario civilinės paslaugų sutarties. Siūlome netaikyti papildomo 20,81% (VSD, PSD) apmokestinimo, kai tas MB narys jau yra PSD, VSD draustas nuo ≥ 12MMA per metus. MB yra patraukli verslo forma dėl smulkaus verslo vystymo ir plėtros. Jei yra nuogastavimų dėl to, kad MB gali būti ir didelis verslas, kuris naudosis mažam verslui sukurtu lengvatiniu režimu, siūlome MB į panaikinti nuostatas ribojančias CPS išmokų dydį (100'000eur) ir nustatyti PMĮ kokiais atvejais ir kokios MB nario paslaugos teikiamos MB yra leidžiami atskaitymai. Atkreipiame dėmesį, kad sąvokos „civilinė paslaugų sutartis“ teisės aktuose nėra, todėl</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies.</p> <p>Lietuvos Respublikos mažųjų bendrijų įstatymo 7 straipsnio 4 dalis nustato, kad mažosios bendrijos narys gali sudaryti civilines sutartis su mažąja bendrija dėl paslaugų teikimo ir (ar) darbų mažajai bendrijai atlikimo, išskyrus darbo santykių požymius turinčias sutartis. Tad civiline (paslaugų) sutartimi laikytina paslaugų sutartis, kurios samprata įtvirtinta Civilinio kodekso 6.716 straipsnio 1 dalyje, numatančioje, kad paslaugų sutartimi viena šalis (paslaugų teikėjas) įsipareigoja pagal kitos</p>

		būtina GPMĮ apibrėžti Civilinės paslaugų sutarties terminą, ką jis apima. Kol nėra apibrėžimo, į civilinę paslaugų sutartį papuola nuomos, paskolos, įgaliojimo ir kt. atsitiktinės sutartys.	šalies (kliento) užsakymą suteikti klientui tam tikras nematerialaus pobūdžio (intelektines) ar kitokias paslaugas, nesusijusias su materialaus objekto sukūrimu (atlikti tam tikrus veiksmus arba vykdyti tam tikrą veiklą), o klientas įsipareigoja už suteiktas paslaugas sumokėti. Atsižvelgiant į tai, kad kai kurios sutartys gali būti mišrios, Valstybinio socialinio draudimo įstatymo 10 straipsnio 3 dalies 2 punkte siūloma numatyti, kad socialinio draudimo įmokos nuo mažosios bendrijos nario pajamų, gautų iš nuomos, neskaičiuojamos.
Lietuvos mediatorių rūmų 2023-04-11 raštas Nr. LMR.S-04	12.	Teisės aktų projektuose siūlomas ženklus individualios veiklos pajamų apmokestinimo didinimas turės didelę ir tiesioginę įtaką Lietuvos mediatorių pajamoms ir jų pragyvenimo lygiui ir socialinei gerovei. Numatomi mokesčių pakeitimai ypatingai atsilieptų Lietuvos mediatoriams (313 asmenims), kurie yra sudarę sutartis su Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnyba. Šiuo metu valstybės nustatytas valandinis privalomosios mediacijos įkainis yra 20 Eur. Padidinus individualios veiklos apmokestinimą ženkliai sumažėtų ir taip ypatingai žemos bei rinkos sąlygų neatitinkančios Lietuvos mediatorių pajamos, jų galimybės pragyventi iš mediatoriaus veiklos.	Neatsižvelgta. Argumentai nurodyti derinimo pažymos 5.1 papunktyje.
Lietuvos pramoninkų konfederacijos 2023-04-11 raštas S.90	13.	Keičiamame sisteminiame pasiūlyme pasigendame ambicijos siekti, kad Sodros įmokų ir išmokų „lubos“ būtų sulygintos. Pritariame Ekonomikos ir inovacijų ministerijos viešai išsakytam siūlymui ne kelti Sodros „lubas“ iki 60 VDU individualiai dirbantiems, bet Sodros „lubas“ darbo pajamoms sumažinti nuo 60 iki 43 VDU. Kviečiame nekeisti individualios veiklos apmokestinimo tarifų ir tvarkos.	Neatsižvelgta. Argumentai nurodyti derinimo pažymos 1.1 ir 5.1 papunkčiuose.
Lietuvos prekybos, pramonės ir amatų rūmų	14.	Siūlymas: jei MB vadovas dirba pagal civilinę sutartį ir yra kitur socialiai draustas, netaikyti Sodros apmokestinimo	Neatsižvelgta. Apdraustųjų asmenų, nurodytų Valstybinio socialinio draudimo įstatymo 4 straipsnyje, socialinio draudimo įmokos turi būti skaičiuojamos nuo visų pajamų, – tiek nuo

asociacijos 2023-04-11 raštas Nr. P7/23-033			<p>darbo užmokesčio, gauto pagal darbo sutartį, tiek nuo mažųjų bendrijų vadovams, kurie pagal Mažųjų bendrijų įstatymą nėra tų mažųjų bendrių nariai, apskaičiuotų pagal civilinę (paslaugų) sutartį už vadovavimo veiklą gautų pajamų, nuo kurių skaičiuojamas gyventojų pajamų mokestis pagal Gyventojų pajamų mokesčio įstatymą, tiek nuo kitų pajamų, nurodytų Valstybinio socialinio draudimo įstatymo 10 straipsnio 1 dalyje.</p> <p>Apmokestinus visas darbinės veiklos pajamas, asmenims užtikrinamos ir atitinkamai didesnės socialinio draudimo garantijos.</p>
Lietuvos Respublikos žemės ūkio rūmų 2023-04-11 raštas Nr. 1.05-0184	15.	Projekto 4 straipsnyje nurodyta, kad nedarbo draudimu privalomai būtų draudžiami ir savarankiškai dirbantys asmenys, t. y. individualia žemės ūkio veikla užsiimančios asmenys. Rūmai nepitaria šiam pasiūlymui, nes savarankiškai dirbančių asmenų privalomas įtraukimas į nedarbo socialinį draudimą dar labiau padidintų ir taip dideles valstybinio socialinio draudimo įmokas ir šios įmokos nebūtų proporcingos (lygiavertės) bei viršytų nedarbo draudimo išmokas, į kurias nedarbo atveju, galėtų pretenduoti žemės ūkio subjektas.	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Nedarbo draudimo įmokas mokėję savarankiškai dirbantys asmenys, nutraukę veiklą ir neturintys darbinio pajamų, įgis teisę gauti nedarbo socialinio draudimo išmoką. Savarankiškai dirbančių asmenų įtraukimas į nedarbo draudimo sistemą užtikrintų, kad įvykus draudiminiam įvykiui asmeniui būtų kompensuojama dalis netektų draudžiamųjų pajamų, taip suteikiant jam laikiną pragyvenimo šaltinį.</p>
Lietuvos smulkiojo ir vidutinio verslo tarybos raštas Nr. LSVVT -23/04 /11	16.	1.1 Numatomas teisinio reguliavimo poveikio vertinimas (TRPV) atliktas pagal 2021m. duomenis, kurie buvo stipriai paveikti COVID ir netinka 2026m. planuojamų dydžių skaičiavimui; 1.9 Numačius mokestines „lubas“, nevertintas mokestinių „grindų“ įvedimas, kuris tiesiogiai būtų siejamas su skurdo mažinimu ir socialinio teisingumo įtvirtinimu;	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Socialinio draudimo įmokų „grindys“ užtikrina darbingo amžiaus asmenims minimalias socialinio draudimo garantijas, todėl jų atsisakymas teikiamuose įstatymų projektuose nesvarstomas.</p> <p>Tuo tarpu socialinio draudimo įmokų bazės „lubų“ padidinimas sudarytų galimybes asmenims įgyti teisę į maksimalų pensijų taškų (apskaitos vienetų) kiekį (5 vienetus) bei prisidėtų prie asmenų lygiateisiškumo principo įgyvendinimo.</p> <p>Kiti argumentai pateikti derinimo pažymos 4.1 papunktyje.</p>
Lietuvos	17.	Keičiamame sisteminiame pasiūlyme pasigendame ambicijos	Neatsižvelgta.

darbdavių konfederacijos 2023-04-13 raštas Nr. A-23- 04-011		siekti, kad Sodros įmokų ir išmokų „lubos“ būtų sulygintos. Pritariame Ekonomikos ir inovacijų ministerijos viešai išsakytam siūlymui ne kelti Sodros „lubas“ iki 60 VDU individualiai dirbantiems, bet „Sodros“ lubas darbo pajamoms sumažinti nuo 60 iki 43 VDU.	Argumentai nurodyti derinimo pažymos 1.1 papunktyje.
---	--	--	--